

דעם רבינ'ס

עוּכט

פורים - צו תשפ"ב
גליון 85

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

אָט שטייען מיר ביים שוועל פון די הייליגע לעכטיגע פרייליכע טעג ימי הפורים הבאים עלינו לשלום, לאמיר פראבירן אראפ ברענגען די הייליגע געוואלדיגע קדושת ימי הפורים צו אונז קינדער אויף א וועג אז יעדער פון אונז זאל קענען האבן שייכות צו די הייליגע עבודות.

א מיר וועלן גוט געדענקען וואס עמלק האט אויף אונז אנגעארבעט ווען מ'איז ארויס פון מצרים. ער האט קאלט געמאכט אונזער אמונה און תפלה א.א.וו. היינט איז אויף דא אין יעדע הארץ, אין מח

האבן זיך די אידן צאמגענומען מלחמה צו האלטן מיט זייערע שונאים, דאס איז געווען י"ג אדר. אמאליגע צייטן פלעגט מען זיך פירן צו פאסטן אין א טאג וואס מ'איז ארויס אין מלחמה. אזוי אויך ווען משה רבינו עליו השלום איז ארויס אין מלחמה אנטקעגן עמלק האבן אלע געפאסט. דערפאר איז א מנהג ביי כלל ישראל צו פאסטן י"ג אדר כדי צו געדענקען אז דער אויבערשטער הערט זיך איין אין די תפלות פון יעדן איד ווען ער איז אין א צער און טוט

תשובה מיט זיין גאנצע הארץ, (משנה ברורה סימן תרפ"ו בשם הרמב"ם).

דערפאר דארף יעדער איינער פון אונז תשובה טוהן מיטן גאנצן הארץ און ווער עס קען זאגן אפאר קאפיטלעך

תהלים און אביסל לקוטי תפלות וועט ער מאכן א גרויסע רעש אויבן אין הימל, מפל שפון ווער ס'קען זיך אליין אויסגיין זיין הארץ מיט זיין אייגענעם שפראך צום אויבערשטן. אין די צייטן פון מרדכי ואסתר איז טאקע דער נס געקומען אין זכות פון די קינדער וועלכע האבן זיך צאמגענומען מיט מרדכי הצדיק און געברענגט די געוואלדיגע ישועה.

השם יתברך זאל זיך שוין מרחם זיין אויף כלל ישראל ובפרט אויף די אידן אין אוקריינע, עס

פורים הוא הכנה לפסח. על-ידי מצוות של פורים שפוקמים, זוכים להיות נשקרים פחמין פסחא: (דברי חיים סי' ע"ב)

פון יעדער איד א קליפה וואס רופט זיך אן "קולפת עמלק" וואס לאקערט אויף יעדעם איינעם פון אונז. און צום סוף וועט מען אים מכניע זיין און אויסמעקן, אבער ביז דערווייל דארפן מיר דאס געדענקען און וויסן

און שטענדיג האפן צום אויבערשטן אז מיר זאלן ניצל ווערן פון אים און טאקע אזוי איז מען אים מכניע. אין די מגלה שטייט והימים האלה נזכרים ונעשים דערפאר האט מען מתקן געווען צו ליינען אין ספר תורה זכרון מחית עמלק. (ליקוה"ל שבת ז. לב).

אָט קומט שוין תענית אסתר. דער תענית איז אינגאנצן אן אנדערע תענית ווי אלע תעניות. אלע תעניות קומען אויף א צער אדער א חורבן, אבער דער תענית קומט ווייל בימי מרדכי ואסתר

וועלן זיך גיסן אויפן ערד, און פארלוירן גיין - קען זיין אז עס וועט זיך נאר אַנזאָפּן די שְׁמֶעק פון די רפואות אינעם קינד, אָדער וועט אָפּשֶׁר אָפּשֶׁר דער בן מלך אריינעמען אין זיך עפעס אַ טראַפּעלע קען מעגליך זיין אז ער זאל ווערן געהיילט.

דער קעניג האט אָנגענומען די עצה פונעם דאקטער, כאַטש ער האט געדארפֿט באַצאלן דערפאר גאר אַ גרויסן פּרייז, און געשיקט קויפֿן די טייערע רפואות וואס מען האט באלד אָנגעגאסן אויף דעם קראַנקן פּרינץ. און אזוי ווי דער דאקטער האט געזאָגט איז ווירקליך געוואָרן, דער פּרינץ איז געוואָרן גענצליך געזונט! (חיי מוהר"ן שצ"ב)

דער צדיק האָמט איז דער גרויסער געוואלדיגער דאקטער וואס ברענגט פאר אונז אידישע קינדער, זייער טייערע רפואות פארן נפש, דאס איז די הייליגע עצות און תורות וואס דער צדיק לערנט מיט אונז, אבער מיר זענען אזוי קראַנק, פאריאַגט און פארפלאַגט אז וויפיל מיר הערן און באקומען די רפואות, גייט עס נישט אלעמאל אריין אין אונזער האַרץ... דעריבער האט דער צדיק אונז באַגאסן מיט אזוי פיל תורות, עצות, שיחות און מעשיות, טייערע הייליגע רפואות, אז אָפּשֶׁר מיט די צייט וועט די הייליגע שְׁמֶעק זיך איינזאָפּן אין אונזערע הערצער, און מיר וועלן זוכה זיין ווערן אויסגעהיילט...

א בן מלך איז אמאל זייער קראַנק געוואָרן, ער איז געלעגן זייער אָפּגעשוואַכט אין בעט, זיין טאטע דער קעניג האט זייער געוואלט אים היילן און אַראַפּגעברענגט די גרעסטע דאקטוירים און פּראַפעסאָרן זאלן אים פּראַבירן אויסהיילן, אָבער פאר קיינעם איז נישט געלונגען, אלע האָבן זיך אָפּגעזאָגט און נישט געגעבן קיין האַפענונג. דער קעניג איז געווען זייער באַזאָרגט צו זען ווי זיין קינד ווערט שוואַכער פון טאג צו טאג.

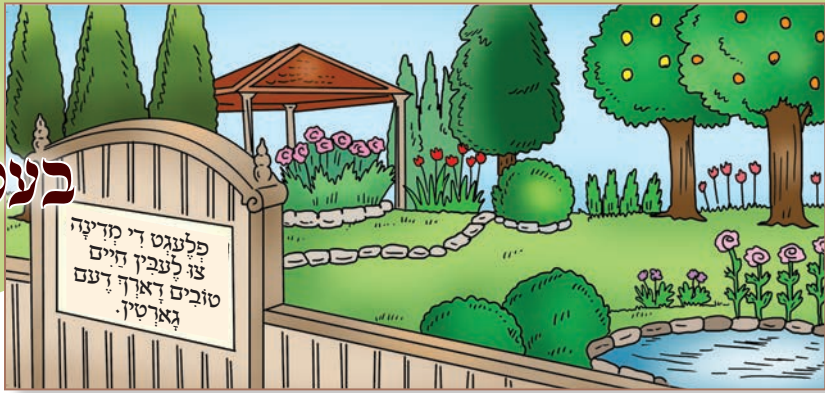
אין איינע פון די טעג איז אָנגעקומען צום קעניג'ס פּאלאץ גאר אַ גרויסער און קלוגער דאקטער, האט זיך דער קעניג איינגעבעטן ביי אים ער זאל אונטערזוכן דאס קינד, אָפּשֶׁר וועט ער אים קענען ראַטעווען. דער גרויסער דאקטער האט געזאָגט פארן קעניג דעם קלאַרן אַמַת: "דאס קינד איז זייער זייער אין אַ שווערע צושטאַנד! עס איז זייער שווער אויסצוהיילן דעם פּרינץ, כאַטש עס איז יא דא עפעס אַ וועג וואס עס איז גאַנץ מעגליך אים צו העלפֿן, אָבער די וועג איז זייער אַ שווערע, דעריבער וויל ער עס בעסער נישט זאָגן דעם קעניג."

דער קעניג האט זיך אָבער אָנגעהאלטן אין די קליין האַפענונג און געבעטן דעם דאקטער מיט רחמים ער זאל אים יא אויסזאָגן די רפואה. האט אים דער דאקטער געזאָגט: "עס איז דא גאר אַ טייערע היילונג, וואס יעדעס קליין פלעשל פון דעם קאסט זייער פיל געלט - סוזיזנטער מטבעות, אָבער נאר דאס קען אויסהיילן דעם פּרינץ." זאָגט ווייטער דער דאקטער: "דער פּרינץ איז אָבער אויף אזא שווערן מצב, אז ער קען אפילו נישט אַראַפּשלינגען קיין איין טראַפּ פון די רפואה. אויב וועט מען קויפֿן אַסאך גרויסע פעסער פון אַט די רפואה, און מען וועט באַגיסן דעם פּרינץ מיט פּולע שיסלען - כאַטש די אלע טייערע רפואות

די זיבן
בעטלערס

~3~

דעם וואס סע איז אים אָפּ גיגאנגען. און היינט האט ער דאס וואס סע איז אים אָפּגיגאנגען.

און ביי מיר טרעפט די גאנצע וועלט גאר ניט אָן. אז איך זאל הערין זייער חסרון. ווארין איך לעב אזוי א חיים טובים וואס סע האט גאר קיין שום חסרון ניט. און איך האב א הסכמה דרויף אז איך לעב חיים טובים, פון דער מדינה פון עשירות. און זיין חיים טובים איז גיווען. ער האט גיגעסין ברויט און גיטרונקען וואסער. (האט ער זיי דערציילט).

באָשר סע פארהאנדן א מדינה וואס אין איר איז גרויס עשירות. זיי האבין גרויסע אוצרות. אמאל זענען זיי זיך צום אויף גיקומען די עשירים. האט זיך אטליכער אָנגהויבן צו בארימען מיט זיין חיים טובים. ווי אזוי ער לעבט חיים טובים. און אטליכער האט דערציילט. דער סדר פון זיין חיים טובים. האב איך מײַך אָנגירופן און האב גיאָגט צו זיי (דהיינו דער טויבער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) איך לעב חיים טובים בעסערע פון אייך.

וְהָא רֵאִיָּה. ווארין אז איר לעבט חיים טובים העלפט זע דער מדינה ווארין סע פארהאנדן א מדינה וואס זיי האבין גיהאט א גארטן און אין דעם גארטן איז גיווען פירות וואס זיי האבין

אין דעם אַנדערין טאג פון שבעת ימי המִשְׁתֶּה. האבין זיך די חתן כלה ווידער דערמאנט. אין דעם אַנדערין בעטלער. וואס ער איז גיווען א טויבער וואס ער האט זיי מחיה גיווען. און האט זיי גיגעבין ברויט. און זיי האבין גיוויינט און גיבענקט. ווי נעמט מען דא אהער דעם טויבין בעטלער וואס ער האט אונז מחיה גיווען.

דערווייל. ווי זיי האבין אזוי גיבענקט נאך אים. דערווייל קומט ער אריין. און זאגט איך בין דא. און איז אויף זיי ארום גיפאלין און האט זיי גיקושט. און ער האט צו זיי גיאָגט. היינט שענק איך אייך במתנה. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך אז איר זאלט לעבין. אזוי א חיים טובים (כלומר א גוט לעבין) אזוי ווי איך. ווארין פריר האב איך אייך גיבענטשט דערמיט. היינט שענק איך אייך מיין חיים טובים במתנה גמורה דרשה גישאנק: איר מיינט אז איך בין טויב. איך בין גאר ניט טויב. נאר די גאנצע וועלט. טרעפט ביי מיר גאר ניט אָן אז איך זאל הערין זייער חסרון. ווארין גאר אלע קולות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות. ווארין אטליכער שרייט אויף זיין חסרון. דהיינו אויף דעם וואס סע גייט אים אָפּ. און אפילו אלע שמחות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות. וואס מע פרייט זיך אויף

און אזוי האבין זיי פֿליא גימאכט דעם ריח אז אלע ריחות זאלן האבן א ריח פון חֶלְבָנָה. און אזוי האבין זיי פֿליא גימאכט די מֶרְאָה. ווארין זיי האבין גימאכט. אז סע זאל זיין טונקיל אין די אויגין. אזוי ווי סע איז אז סע וואלֶקֶינדיק. (דאס האבין די דריי כתות קנעכט אלץ אַנגיאַרבעט אין דער מדינה דאָך דעם וואס זיי האבין דאָרט גיטאן וואס דער מלך האט זיי גיהייסן פֿנ"ל).

היינט אז איר לעבט חיים טובים העלפט זע דער מדינה. (אזוי זאגט אלץ דער טויבער בעטלער צו דער מדינה פון עשירות וואס זיי האבין זיך בארימט אז זיי לעבין חיים טובים פֿנ"ל) און איך זאג אייך אז איר וועט זיי ניט העלפֿין. וועט עס אייך אויף שטאָטן. (דהיינו דאס וואס ביי דער מדינה איז פֿליא גיווארין די מרָאָה און דער טעם און דער ריח. דאס וועט אייך אויף דער לאנגען).

האבין זיך אויף גיהויבן די עשירים פֿנ"ל. און זענען גיגאנגען צו דער מדינה און איך בין אויף מיט זיי גיגאנגען. און אויף דעם וועג האבין זיי אויף גילעבט איטליכער זיין חיים טובים ווארין זיי האבין גיהאט אוצרות פֿנ"ל. ווי זיי זענען גיקומען נאָהנט צו דער מדינה. האט אַנגיהויבן ביי זיי אויף פֿליא צו ווערן. דער טעם און די איבריקע זאכין האבין זיי דערפֿילט אז סע איז ביי זיי פֿליא גיווארן.

האב איך מיך אַנגירופֿין צו זיי. מיידוּף היינט אז איר זענט נאָך ניט אריין גיגאנגען אין דער מדינה. איז שוין ביי אייך פֿליא גיווארין דער טעם און די מרָאָה און דער ריח. ווי וועט שוין זיין. אז איר וועט אהין אריין גיין. און מכל שפֿן ווי קאנט איר זיי נאָך העלפֿין. האב איך גינומען מיין ברויט און מיין וואסער. און האב זיי גיגעבן. האבין זיי גיפֿילט אין מיין ברויט און וואסער אלע טעמים (און אלע ריחות וכו') און סע איז ביי

גיהאט אלירליי טעמים וואס אין דער וועלט. און זיי האבין גיהאט אלירליי ריחות וואס אין דער וועלט. און סע דאָרט גיווען אין דעם גאָרטין אלירליי מראות. וואס פאר א פארב און אלע קוויאטין וואס אין דער וועלט. איז אלץ גיווען דאָרט אין דעם גאָרטין.

און סע גיווען איבער דעם גאָרטין איין אַ גראָדניק (דהיינו דער וואס ער זעהט צו דעם גאָרטין) פֿלעגט די מדינה צו לעבין חיים טובים דאָך דעם גאָרטין. איז דאָרט דער אַגראָדניק פֿארפֿאלין גיווארין. מיילא וואס סע איז דאָרט דא אין דעם גאָרטין. מוז בוודאי שוין גאר צו נישט ווערן ווארין סע איז זיך שוין ניט דא דער אַגראָדניק. וואס ער זאל דעם גאָרטין צו זעהן און זאל זיך פֿארין ארום אים וואס מע באדאָרף ארום דעם גאָרטין צו טאן. לושמיר זיי וואלטין נאָך גיקאנט לעבין פון די ספֿיחים פון דעם גאָרטין (דהיינו פון דער ווידער וואקסונג. דהיינו דאס וואס סע וואקסט אין א גאָרטין אליין פון דעם וואס סע פאלט אראפ)

איז אַנגיקומען א מלך אכזר (פֿלומר איין אום דערבארימיקער) אויף דער מדינה און דער מלך האט זיי גאר ניט גיקענט טאן. איז ער גיגאנגען און האט זיי פֿליא גימאכט די חיים טובים פון דער מדינה וואס זיי האבין פון דעם גאָרטין. און ניט ער האט פֿליא גימאכט דעם גאָרטין.

נאר ער האט איבער גילאזט אין דער מדינה. דריי כתות קנעכט. און ער האט זיי אן גיזאגט. אז זיי זאלן טאן דאס וואס ער האט זיי גיהייסן. און דורך דעם וואס זיי האבין דאָרט גיטאן. דאס וואס דער מלך האט זיי גיהייסן. דורך דעם. האבין זיי פֿליא גימאכט דעם טעם. ווארין דורך דעם וואס זיי האבין דאָרט גיטאן. דורך דעם האבין זיי גימאכט. אז ווער סע וועט וועלן פֿילין א טעם. זאל דאס האבין א טעם פון נבילה.

און זאלט זיי העלפין כנ"ל. (ווארין אז זיי זענען נאר גיווען נאהנט צו דער מדינה האט זיי אליין שוין אויך גישאט. מכל שכן וכו' כנ"ל) בכן בלייבט איר דא און איך וועל גיין מיט די שלוחים. צו העלפין זיי.

בין איך גיגאנגען מיט די שלוחים. און בין גיקומען אין דער מדינה אריין. בין איך אריין גיקומען אין א שטאט אריין. האב איך גיזעהן. סע קומען מענטשן. און סע זאגט איינער א ווערטיל. און דערנאך זענען נאך צו גיקומען מענטשן ביז סע גיווארין א רעדיל מענטשן און זיי האבין גיזאגט ווערטליך. און זיי האבין גילאכט האב איך מיך צו גיהערט וואס שמוסין זיי. האב איך גיהערט. זיי ריידין ניבול פה. און דער זאגט א ווערטיל פון ניבול פה. און דער זאגט אביסיל איידלער און דער לאכט און דער האט הנאה און דעסט גלייכין אזוי ווי דער שטייגער איז.

דערנאך בין איך ווייטער גיגאנגען אין איין אנדערע שטאט. (פון דער מדינה) האב איך גיזעהן צוויי מענטשן קריגין זיך. איינער מיט דעם אנדערין. מחמת עפעס א משא ומתן. זענען זיי גיגאנגען צום בית דין זיך לידן. האט זיי דאס בית דין גיפסק'ט. דער איז זכאי און דער איז חייב. זענען זיי ארויס גיגאנגען פון דעם בית דין דערנאך האבין זיי זיך ווידער צוקריגט. און האבין גיזאגט אז זיי ווילן שוין ניט דאס בית דין נאר זיי ווילן איין אנדער בית דין. האבין זיי זיך אויסגיקליבן איין אנדער בית דין. האבין זיי זיך גילאדין פאר יענעם בית דין. דערנאך האט זיך ווידער צו קריגט איינער פון די דאזיגע מיט איין אנדערין האבין זיי זיך ווידער אויסגיקליבן איין אנדער בית דין. און אזוי האבן זיי זיך דארט ווייטער צו קריגט. דער מיט דעם. און דער מיט דעם. און זיי האבין זיך אויסגיקליבן אלע מאל איין אנדער בית דין.

זיי פאררעכט גיווארין וואס סע איז ביי זיי פליא גיווארין. (דהיינו דער טעם און די מראה און דער ריח). און יענע מדינה. דהיינו די מדינה וואס ביי זיי איז גיווען דער גארטין (וואס ביי זיי האט מען פליא גימאכט דעם טעם וכו' כנ"ל) האבין זיי זיך אנגיהויבן ארום צו קוקן אז זיי זאלן פאר רעכטן די מדינה וואס ביי זיי איז פליא גיווארין דעם טעם וכו' האבין זיי זיך מיישב גיווען. באשר סע איז פארהאנדן א מדינה פון עשירות (דהיינו טאקע די מדינה פון עשירות הנ"ל וואס דער בעטלער האט מיט זיי גישמוסט כנ"ל) איז זיי גיפעלין (דהיינו דער מדינה וואס דער גארטין איז דארטין גיווען איז זיי גיפעלין)

אז דער אגראדניק זייערער וואס ער איז פארפאלן גיווארין (וואס דורך אים האבן זיי גילעבט חיים טובים) איז ער פון איין שורש מיט דער מדינה פון עשירות. וואס זיי לעבין אויך חיים טובים. איבער דעם איז זיי גיפעלין די עצה. אז זיי זאלן שיקן צו דער מדינה פון עשירות. זיי וועלין זי בוודאי העלפין. האבין זיי אזוי גיטאן. און זיי האבין גישיקט שלוחים צו דער מדינה פון עשירות. זענען די שלוחים גיגאנגען האבין זיי איינס דאס אנדערע באגעגנט. (דהיינו די שלוחים האבין זיך באגעגנט מיט דער מדינה פון עשירות אויף דעם וועג. ווארין די מדינה פון עשירות האט זיך צו זיי גיוואלט גיין כנ"ל)

האבין זיי גיפרעגט די שלוחים וואו היין גייט איר. האבין זיי גיענפערט מיר גייען צו דער מדינה פון עשירות אז זיי זאלן אונז העלפין. האבין זיי זיך אנגירופין. מיר זענען דאס אליין די מדינה פון עשירות. און מיר גייען צו אייך. האב איך מיך אנגירופין (דהיינו דער טויבער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) צו זיי. איר באדארפט זיך צו מיר. ווארין איר קאנט זיך ניט גיין אהין

מדינה. און דורך דעם איז ביי זיי פליא גיווארן די מראָה און דער טעם און דער ריח פנ"ל)

בְּכֵן זָאלֵט איר זעהן פאר רעכטן די מדינה פון די דריי עבירות. און איר זאלט נאך זוכן נאך די מענטשן (דהיינו נאך די קנעכט וואס זיי האבן עס אריין גיבראכט די דריי עבירות אין דער מדינה פנ"ל) און איר זאלט זיי פארטרייבן. און אז איר וועט אזוי טאן. און איר וועט אפרייניקן די מדינה פון די דריי עבירות זאג איך אייך. אז לא די וואס סע וועט ביי אייך פאר רעכט ווערן דער טעם און די מראָה און דער ריח, נאך מער. אפילו דער אגראדניק וואס ער איז ביי אייך פארפאלין גיווארן. וועט ער זיך אויך קאנען אפזוכן.

האבן זיי אזוי גיטאן. און זיי האבן אנגיהויבן צו רייניקן די מדינה פון די דריי עבירות. און זיי האבן נאך גיזוכט נאך די מענטשן. (דהיינו נאך די קנעכט הנ"ל) און זיי האבן אנגיכאפט א מענטשן. און זיי האבן אים גיפרעגט. פון וואנעט קומסטו אהער. ביז זיי האבן גיחאפט די מענטשן פון דעם מלך אכור. (דהיינו די דריי כחות קנעכט הנ"ל) און זיי האבן די מענטשן ארויס גיטריבן. און זיי האבן אפגרייניקט די מדינה פון די עבירות.

דערנווייל איז גיווארן א רעש. אפֿשר איז פארט דער משוגענער דער אגראדניק. ווארין סע גייט אום א משוגענער. און ער זאגט אלץ אז ער איז דער אגראדניק און איטליכער האלט אים פאר משוגע. און מע ווארפט אים נאך שטיינער. און מע טרייבט אים אנוועק. טאמער פארט איז טאקע ער דער אגראדניק. איז מען גיגאנגען און מע האט אים גיבראכט. האב איך גיזגט (דהיינו דער בעטלער דער טויפער וואס ער דערציילט דאס אלץ) א וודאי איז ער דער אגראדניק (דהיינו דער וואס זיי האבן פרייר גיזאגט אז ער איז משוגע).

נמצא האב איך א הסכמה פון דארט אז איך לעב חיים טובים ווארין איך האב זיך פאר רעכט

ביז די גאנצע שטאט איז פול גיווען מיט בתי דינים. האב איך א קוק גיטאן. האב איך גיזעהן. אז דאס איז מחמת סע איז דארט קיין אמת ניט דא. און היינט איז דער מטה דין און איז נושא פנים צו דעם. (כלומר ער חנפית יענעם און פסקיט אים צו) און דערנאך איז יענער נושא פנים אים (כלומר דערנאך פסקיט יענער ווידער אים צו) ווארין זיי נעמען שוחד און סע איז ביי זיי קיין אמת ניט דא.

דערנאך האב איך גיזעהן אז זיי זענען פול מיט ניאוף און סע איז דארט זייער פיל ניאוף ביז סע איז שוין גאר ביי זיי גיווארין ווי א היתר. האב איך זיי גיזאגט. אז דער איבער איז ביי זיי פליא גיווארין. דער טעם און דער ריח און די מראָה ווארין דער מלך דער אכור הנ"ל. ער האט ביי זיי איבער גילאזט. די דריי כחות קנעכט הנ"ל. אז זיי זאלן אום גיין און זיי זאלן פליא מאכן די מדינה.

ווארין זיי זענען אום גיגאנגען און האבן גירעט צווישן זיי ניבול פה. און זיי האבן אריין גיבראכט ניבול פה אין דער מדינה אריין. און דורך ניבול פה איז ביי זיי דורך דעם פליא גיווארין דעם טעם אז אלע טעמים האבן איין טעם פון נבילה. און אזוי האבן זיי אריין גיבראכט שוחד אין דער מדינה אריין און דורך דעם איז ביי זיי פליא גיווארין די מראָה און סע איז ביי זיי טונקיל גיווארין אין די אויגן. ווארין אזוי שטייט כי השוחד יעור עיני חכמים. כלומר שוחד מאכט בלינד די אויגן. און אזוי האבן די קנעכט אריין גיבראכט ניאוף אין דער מדינה. און דורך דעם איז פליא גיווארין דער ריח ווארין דורך ניאוף ווערט פליא דער ריח.

(און דאס האט עס דער מלך אכור איבער גילאזט דריי כחות קנעכט אין דער מדינה. און האט זיי גיהיסן אז זיי זאלן אום גיין און זיי זאלן אריין ברענגען די דריי עבירות אין דער

די מדינה (און דאָרף אים האָט זיך זיי אפילו דער אגראדניק אָפּגיוּכט. האָבין זיי ווידער גילעבט חיים טובים פנ"ל) היינט שפּענק אײך אײך בַּמְתָּנָה מיין חיים טובים. איז דאָרט גיוואַרין זײער אַ גרויסע שְׂמֵחָה און אַ גרויסע חֲדוּה. און זיי זענען זײער פֿרייליך גיוואַרן:

דער ערשטער האט זיי גישפּענקט חיים ארוכים דהיינו לאַנג לעבן און דער אנדערער האט זיי גישפּענקט חיים טובים. דהיינו גוט לעבן. און אזוי אלע פּעטלעךס זענען אלע דערנאָך גיקומען אויף דער חתונה און האָבין זיי גישפּענקט דרָשָה גישאָנק דאָס דאָזיגע וואָס זיי האָבין זיי פֿריר גווינטשן אַז זיי זאָלין זײן אזוי ווי זיי. און היינט האָבין זיי דאָס גישפּענקט זיי בַּמְתָּנָה גמורה דרָשָה גישאָנק.

די דרייצנטע מעשה (3) - פון די זיבן בעטלירס

- יא. וואס האט ער געווען אין די בתי דינים דארטן?**
- אַז זיי זענען עהרליכע דיינים
 - אַז זיי מאכן יושרדיגע פשרות
 - אַז זיי נעמען שוחד און ס'איז נישטא ביי זיי קיין אמת
- יב. וואס נאך האט ער געזען אין די מדינה?**
- אַז זיי זענען בעלי גאווה
 - אַז זיי זענען פיל מיט ניאוף
 - אַז זיי זענען בעלי אמונה
- יג. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט דעם טעם פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- יד. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די מראה פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טו. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די ריח פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טז. וואס אהנט זיי דער בעטלער אויב זיי וועלן רייניגן די מדינה פון די דריי כחות?**
- אַז עס וועט פאראכטן ווערן ביי זיי די מראה טעם און ריח
 - אַז זיי וועלן טרעפן דעם אגראדניק
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יז. וואס האט דער טויבער בעטלער געגעבן דרשה געשאנק?**
- חיים ארוכים
 - חיים טובים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יח. טאלת כחות: וואס האט דער רבי דערצײט פון דעם טויבן בעטלער?** (עײן וואו מײנט אמת א"מ)
- ביים שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 - ביים רביש"כ"ט אדר תק"ע
 - ביים שב"ק י' ניסן תק"ע

- א. וואס איז געווען דער גוטער לעבן פון דעם טויבן בעטלער?**
- ער איז אסאך ארום געפארן
 - ער האט געגעסן ברויט און געטרינקען וואסער
 - ער האט געגעסן אלע מיני מטעמים
- ב. כהאשק האפשה: וואס האט פאקירט צו די עשירים וואס פון האלן גענומען ברויט און וואסער פון דעם בעטלער?**
- כ"י האלן געפילט און דעם אלע טאמים און אלע ריחות
 - עס האלן פאראכטן כ"י"ער מראה טעם וריח
 - כ"י"ער תשובות זענען ריכטיג
- ג. מיט וואס האבן זיך בארימט די עשירים וואס דער טויבער בעטלער האט פון זיי א הסכמה?**
- מיט זייער עשירות
 - מיט זייער אריכות ימים
 - מיט זייער חיים טובים
- ד. וואס איז געווען אין דעם גארטן וואס דער בעטלער דערציילט זיי פון דעם?**
- פירות וואס האבן אלע טעמים וואס ס'איז דא אין דער וועלט
 - אלע מיני ריחות און אלע מיני מראות פון דער וועלט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט די מדינה געהאט דורך דעם גארטן?**
- אריכות ימים
 - חיים טובים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מלך אכזר געטון?**
- כליא געמאכט דעם גארטן
 - כליא געמאכט זייער חיים טובים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען געקומען נאנט צו די מדינה פון דעם גארטן?**
- זיי האבן אוועק געווארפן זייער געלד
 - ס'איז ביי זיי כליא געווארן די טעם
 - זיי האבן אנגעהויבן צו שרייען
- ח. צו וועם האבן די מדינה פון דעם גארטן געשיקט שליחים זיי צו העלפן?**
- צו דעם טויבן בעטלער
 - צו די מדינה פון די עשירים
 - צו דעם אגראדניק
- ט. ווער איז אריין געגאנגען מיט די שליחים צו די מדינה פון דעם גארטן?**
- דער טויבער בעטלער
 - די עשירים
 - דער אגראדניק
- י. וואס האט ער געהערט רעדן אין די מדינה?**
- חיזוק און התעוררות
 - לשון הרע
 - ניבול פה

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-02-5

1-518-329-9149 646-518-1095

נישט שטערן די הייליגע קריאת המגלה.

ד) בשעת משלוח מנות זאל מען אינזינען האבן צו מרבה זיין אהבה ואהבה ושלוש ורעות.

ה) משתה ושמחה, וואס דאס איז דער עיקר פון מצוות פורים זיך פרייען. אז דו ווייסט דער אמת פונעם יום טוב, וועסטו נישט דארפן אויפמערקזאמקייט פון אנדערע.

דערפריי זיך דיין הארץ מיט שמחת הבהדות, אפילו האסט זיך אנגעטראפן ביים סעודה אין א פלאץ וואס איז דארט נישט דא קיין שום "מצב". ווארף אפאר דיבורים פארן אויבערשטן, וויין זיך אויס פארן אויבערשטן, מיט א שמחה און חיות. סעודת פורים איז ראוי צו עסן מיט אן התעוררות פון קרבת ה', וואו עס ווערט מבאר אין לקוטי הלכות וועגן די גרויסע סודות וואס איז דא ביי די סעודת פורים.

בכלל דארף מען געדענקען אז דער קדושה פונעם יום טוב איז נישט נאר שיכור', עס איז דאך דא די הויפט מצוות היום. צו הערן די מגלה, משלוח מנות, געבן צדקה א.א.וו.

ו) זיי זיך משתדל צו טרעפן א צייט במשך דעם טאג זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן אויבערשטן מיט אביסל ישוב הדעת. נאך בעסער איז אויב דאס קען זיין ביי חצות אדער פארטאגס, (פאר גרעסערע קינדער אדער בחורים) פארשטייט זיך אז דעם גאנצן טאג איז זייער גוט. עס זענען טאקע געווען אסאך פון אנשי שלומנו וואס האבן אנגעהויבן זייער קביעות פון האבן התבודדות יעדן טאג דווקא פון פורים, ווייל דער טאג איז זייער מסוגל דערצו.

ז) מען זאל זיך צו באשטימען א צייט במסירות נפש צו לערנען תורה. אויב האסטו נישט קיין ישוב הדעת כאפ אריין כאטש אביסל משניות, תיקון הכללי, אדער תהלים.

א לעכטיגן שבת און א פרייליכן פורים

זאל שוין זיין די גאולה, עס זאל שוין זיין גוט פאר אידן און מען זאל קענען דינען דעם אויבערשטן בשמחה וטוב לבב מרוב כל, און אלע אידן זאלן זיך צוריק קערן צום אויבערשטן עס זאל שוין נתגלה ווערן די ליכטיגקייט און שיינקייט פון דער הייליגער רבי מיט זיין תלמיד.

ג) קריאת המגלה, אפלו טויזנטער בלעטער וועט נישט זיין גענוג צו מגלה זיין אלע סודות און ענינים און אלע תקונים וואס ווערן נתגלה בשעת קריאת המגלה אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן אין מסכת מגלה מבטלין תלמוד תורה לשמע מקרא מגלה, אפלו כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם הכל מבטלין ובאים לשמע מקרא מגלה.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן קצ"ב) אז דאס פנים פונעם צדיק איז באהאלטן אין די ווערטער וואס שטייט אין זיין ספר, קומט אויס אז אין די מגלה איז באהאלטן דאס פנים פון מרדכי ואסתר - זייער צדקות און קדושה און ווען מ'ליינט די הייליגע מגלה שיינט אויף אונז זייער הייליגע פנים (ליקוה"ל תפלין ו' כז).

מען דארף וויסן אז המן איז זיך מתגבר אין יעדער דור קעגן יעדער איד אפלו ער איז דער קלענסטער און שוואכסטער, ער איז זיך מתגבר מיט חלישות דעת און בלבולים, ער לייגט אים אריין דמיונות, תאוות, און רייצט אים אן צו טוהן שלעכטס. המן האט א גרויסן כח, אבער אנטקעגן אים איז דא אין יעדן דור א גרויסן צדיק וואס ער איז א בחינת מרדכי, וואס ער האט א כח צו אריין שיינען אפלו אין די נידריגסטע אידן א געוואלדיגע הארה מיט א ליכטיגקייט, וואס גיבט כח צו מתגבר זיין אויף אלע נסיונות מיט בלבולים אין וועלכע המן הרשע וויל אריין ווארפן.

די הארה פון מרדכי הצדיק איז זיך מתעורר יעדעס יאר. אזוי ווי ס'שטייט אין די מגלה "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור" דערפאר דארף מען זיך איינהערן די מגלה יעדן ווארט, און חלילה

הגליון נתנדב להצלחת ולזכות הילד החשוב נתן בן דינה חוה, שיתעלה בתורה ויראת שמים בדרך רבינו ז"ל